

OPZZ/FB/ 56 /2011

Warszawa, 13 stycznia 2011 r.

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Warszawa

SEKRETARIAT SZEFA K...

NEŁO
dnia 20. 01. 2011 200..... r

(pocpis)

Szanowny Panie Przewodniczo,

W odpowiedzi na pismo z dnia 1 grudnia 2010 r. (znak: GMS-WP-183-212/10) przekazującego do konsultacji społecznych projekt ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców uprzejmie przekazuję poniższą opinię Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych do przedmiotowego dokumentu.

OPZZ negatywnie opiniuje przedmiotowy projekt ustawy w niżej przedstawionym zakresie z uwagi na zawarty w nim kierunek zaproponowanych zmian.

Należy pozytywnie odnieść się do próby realizacji głównego zadania projektu, jakim jest ograniczenie skali barier administracyjnych istniejących w działalności gospodarczej i dla obywateli poprzez zmniejszenie liczby tych barier oraz koncepcji zastąpienia zaświadczeń kulturą oświadczeń.

Niestety, proponowane zmiany w ograniczonym stopniu zniosą bariery administracyjne dotyczące obywateli, projekt dotyczy na ogół działalności przedsiębiorców. W projekcie nie odnajdujemy kompleksowego charakteru regulacji w stosunku do istniejących barier administracyjnych. Kolejna wersja projektu ustawy przekazana do konsultacji społecznych nie zmieniła w tym zakresie opinii OPZZ na przedmiotowy temat. Przy akceptacji przez OPZZ przyjętej w projekcie tendencji do zastępowania zaświadczeń kulturą oświadczeń, zauważamy potrzebę dokonania ponownej analizy przypadków, w których taka zmiana jest proponowana, w kontekście skutków społecznych i możliwości administracyjnej kontroli prawdziwości deklarowanych w oświadczeniach informacji.

Ponadto, część zmian przepisów obowiązującego prawa dotyczy kosztów, które przedsiębiorcy ponoszą w związku z prowadzoną działalnością, lub wysokości kar jakimi są zagrożeni w przypadku złamania przepisów prawa, które to zagadnienia są w mniejszym stopniu związane z barierami administracyjnymi - natomiast rezygnacja z nich może wpłynąć na dochody jednostek je pobierających. Należy zdecydowanie podkreślić, że kary związane z naruszeniem przepisów prawa mają za zadanie powstrzymać adresatów przepisów, w tym przypadku przedsiębiorców, od chęci ich złamania, tak więc ich odpowiednia wysokość ma decydujące dla ich skuteczności znaczenie, natomiast nie ma wpływu na zgodne z prawem rozpoczęcie i prowadzenie działalności gospodarczej.

Poniżej przekazuję szczegółowe uwagi OPZZ do przedmiotowego projektu ustawy.

1. Ustawa o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary.

W projekcie ustawy proponuje się zmianę tej ustawy w zakresie obniżenia wysokości kar pieniężnych nakładanych na podmioty zbiorowe, w uzasadnieniu do projektu podając, że propozycja zmierza do urealnienia wysokości środka karnego, tak aby wysokość kary odpowiadała realiom gospodarczym. Ma się to odbyć poprzez powiązanie ich wysokości z osiąganymi przez podmiot zbiorowy wynikami finansowymi.

OPZZ zauważa, że obowiązująca regulacja oraz wysokość kary pełni funkcję prewencyjną mającą za zadanie spowodować przekroczenie prawa przez przedsiębiorcę nieopłacalnym. Obniżenie wysokości środka karnego ma niewiele wspólnego z intencją projektodawcy to jest ograniczaniem barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców. Poza tym, powiązanie wysokości kary z osiąganymi przez podmiot zbiorowy wynikami finansowymi, o czym mowa w uzasadnieniu, reguluje obecny art. 7 ustawy. Zgodnie z nim, wobec podmiotu zbiorowego sąd orzeka karę pieniężną w wysokości od 1.000 do 20.000.000 złotych, nie wyższą jednak niż 10% przychodu osiągniętego w roku obrotowym, w którym popełniono czyn zabroniony będący podstawą odpowiedzialności podmiotu zbiorowego.

2. Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku dochodowym od towarów i usług.

Ustawa o podatku dochodowym od towarów i usług w art. 22a reguluje rozliczenie kwoty podatku należnego z tytułu importu towarów w ramach procedury uproszczonej. Warunkiem zastosowania tej procedury jest przedstawienie przez podatnika zaświadczenia braku zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenia społeczne i wpłat podatków stanowiących dochód budżetu państwa. Zaproponowana zmiana polega na zamianie zaświadczenia na formę oświadczenia podatnika o braku zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach podatkowych stanowiących dochód budżetu państwa. Z uwagi na dyscyplinujący charakter obowiązku przedstawienia zaświadczenia przez przedsiębiorców, którzy aby korzystać z uproszczonej procedury muszą wykazać regulowanie swoich powinności składowych i podatkowych a także limitowaną możliwość weryfikacji oświadczeń przedsiębiorców wynikającej z ograniczonej wydolności aparatu kontroli administracyjnej OPZZ jest przeciwny wprowadzaniu przedmiotowej zmiany.

3. Ustawa z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa.

Zgodnie z projektowaną zmianą, osoba zgłaszająca do właściwego urzędu zainteresowanie pracami nad projektem założeń ustawy, projektem ustawy lub rozporządzenia w miejsce dotychczasowego obowiązku przedstawienia zaświadczenia o wpisie do rejestru podmiotów wykonujących zawodową działalność lobbingską a w przypadku osoby prawnej wyciągu z KRS tej osoby, będzie miała możliwość przedstawienia oświadczenia. Proponuje się ponadto, rezygnację z dołączania do zgłoszenia dokumentów potwierdzających prawdziwość danych zawartych w zgłoszeniu. Z uwagi na przejrzystość procesu legislacyjnego, w jakim uczestniczą przedstawiciele reprezentujący różnorodne organizacje czy osoby prawne, OPZZ wnosi o pozostawienie stosownych przepisów w dotychczasowym brzmieniu.

4. Ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.
5. Ustawa z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej

Zmiana przepisów w powyższych ustawach polega na zmianie wysokości opłat jakie przedsiębiorcy mają obowiązek uiszczać z tytułu wymienionych czynności wykonywanych przez administrację publiczną. OPZZ wnosi o ponowną analizę korzyści wprowadzenia zastosowanych zmian ze względu na uszczerbek w dochodach tychże instytucji z tytułu obniżenia wysokości opłat i wpływ tej decyzji na ich funkcjonowanie, jak również w kontekście stanu finansów publicznych.

6. Ustawa z dnia 18 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych

Projekt ustawy wprowadza możliwość złożenia przez osobę ubiegającą się o świadczenia rodzinne własnego oświadczenia, zamiast obecnie obowiązującego zaświadczenia wydawanego przez właściwe organy, na okoliczność wysokości uzyskiwanych dochodów, uczęszczania osoby uprawnionej do szkoły lub szkoły wyższej, braku propozycji zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej dla osoby ubiegającej się o dodatek, terminu urlopu wychowawczego oraz okresów zatrudnienia. Zastępowanie oświadczeniami wymaganych dokumentów jest godnym poparciem przejawem odbiurokratyzowania postępowania. Z projektu ustawy nie wynika jednak, czy został przeprowadzony szacunek o jaki procent może wzrosnąć, w wyniku proponowanych zmian, liczba spraw, w których będzie prowadzone przez organy samorządu terytorialnego żmudne, czasochłonne i pracochłonne postępowanie egzekucyjne wobec niesolidnych świadczeniobiorców. W konsekwencji ograniczenie barier dla obywateli stać się może przyczyną zwiększenia obciążenia organów wykonujących zadania na rzecz tych obywateli.

7. Ustawa z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej.

Zgodnie z art. 10 ust. 7 ustawy osoby pobierające rentę socjalną zobowiązane są przedstawiać zaświadczenia określające kwotę dochodów. Projektodawca wnosi, aby osoba pobierająca rentę socjalną mogła, według swojego wyboru, przedstawić oświadczenie o wysokości przychodu.

Aczkolwiek osoba, która nienależnie pobrała świadczenia na przykład w wyniku świadomego wprowadzenia organu w błąd, obowiązana jest do ich zwrotu, trzeba zwrócić uwagę na fakt, że wysokość wypłacanego świadczenia jest bardzo niska i przeznaczone środki wydawane są na bieżące potrzeby świadczeniobiorcy.

Z tego względu może być trudność w odzyskaniu nienależnie wypłaconych świadczeń.

8. Ustawa z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego.

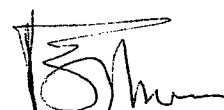
Projekt wprowadza regulacje, które mają na celu ułatwienie dostępu do zawodu tłumacza przysięgłego poprzez zniesienie rocznego okresu karencji po niedostatecznym wyniku egzaminu na tłumacza przysięgłego oraz przyznanie prawa do wykonywania zawodu bez konieczności oczekiwania na wpis na listę tłumaczy przysięgłych. Wpis na listę będzie dokonywany z urzędu w dniu wydania świadectwa. Zauważamy, że regulacje, które utrudniają dostęp do zawodu obowiązują także w innych ustawach, np. ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, pomimo tego nie znalazły się wśród zamian zaproponowanych przez Ministerstwo Gospodarki. OPZZ proponuje przegląd prawa w tym zakresie i wprowadzenia podobnych zmian w innych aktach normatywnych.

9. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Zaproponowana zmiana ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (art. 20 projektu ustawy), przewiduje wydłużenie terminu, w jakim ma nastąpić aktualizacja opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej (nie częściej niż raz na trzy lata). Obowiązują w tym zakresie regulacja, przyznająca organom samorządu terytorialnego prawo aktualizacji opłaty rocznej nie częściej niż raz w roku, nie chroni w sposób wystarczający użytkownika wieczystego przed nadmiernym jej wzrostem. Należy zauważyć, że opłata roczna w wielu miejscowościach nie była aktualizowana – z winy podmiotów publicznych – niekiedy przez kilkadziesiąt lat. W sytuacji, gdy gminy zainteresowane pozyskaniem dodatkowych przychodów przystąpiły do aktualizacji wartości nieruchomości, opłaty za użytkowanie wieczyste nieruchomości wzrosły nawet o kilka tysięcy procent. Wywołuje to zrozumiałe protesty obywateli, którzy muszą ponosić znacząco wyższe opłaty, na których wzrost nie byli przygotowani. Przedmiotowy projekt ustawy nie rozwiązuje jednak tego problemu. Nie zabezpiecza on użytkownika wieczystego przez arbitralnymi i nieprzewidywalnymi zmianami wysokości opłaty rocznej. Naszym zdaniem dbałość o przychody gminy powinna łączyć się z poszanowaniem uzasadnionych interesów obywateli, dlatego należy określić maksymalny procentowy wzrost opłaty rocznej, co uniemożliwi rażącą podwyżkę opłaty rocznej i spowoduje rozłożenie w czasie dostosowania jej wysokości do wartości rynkowej nieruchomości.

Poza powyższym należy zauważyć, że kolejna wersja projektu uwzględniła szereg zastrzeżeń zgłoszonych przez OPZZ na wcześniejszych etapach konsultacji społecznych, dlatego również w przypadku tych konsultacji wnosimy o uwzględnianie uwag przedłożonych przez partnera społeczno-gospodarczego w niniejszej opinii.

Z poważaniem

3656

NACZELNA IZBA PIELEŃNIAREK I POŁOŻNYCH

Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych

NIPiP/NRPiP/DM/0055/12/11

Warszawa, 14 stycznia 2011 r.

SEKRETARIAT SZEFKA KS
WPLYNEŁO
dnia 24 01 2011 200.....
.....
(podpis)

Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do pisma otrzymanego dnia 17 grudnia 2010 roku (GMS-WP-183-212/10) dotyczącego zgłaszania uwag do rządowego projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców, uprzejmie informuję, iż Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych nie zgłasza uwag do powyższego projektu.

Z wyrazami szacunku

Elżbieta Buczkowska

Prezes

Naczelnej Rady Pielęgniarek i
Położnych

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

Nr WOK 020-151/10

Dot. GMS-WP-183-212/10

3656

Warszawa, 17 stycznia 2011 r.

SEKRETARIAT SZEFA K.
WPLYNEŁO

dnia 20.01.2011 200..... E

(podpis)

Pan Lech CZAPLA

Szef Kancelarii Sejmu RP

Kierowny Panie Ministrze!

W załączeniu uprzejmie przesyłam opinię Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 14 stycznia 2011 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców.

z zastępcą

d Górski

SSN Antoni Górski

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z dnia 14 stycznia 2011 r.

w przedmiocie rządowego projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla
obywateli i przedsiębiorców.

Krajowa Rada Sądownictwa mając na uwadze swoje kompetencje opiniodawcze wynikające z art. 2 ust. 2 pkt. 4 Ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o *Krajowej Radzie Sądownictwa* (Dz. U. z 2010 r. Nr 11, poz. 67), postanowiła zaopiniować przedmiotowy projekt pozytywnie, nie wnosząc do niego uwag.

Przewodniczący

Krajowej Rady Sądownictwa

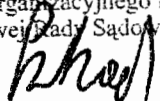

Antoni Górski

Biuro Krajowej Rady Sądownictwa
ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

DYREKTOR

Wydziału Organizacyjnego i Kadr
Biura Krajowej Rady Sądownictwa

Marian Szkodziński